

ικανότητα και) Γνώση!

82. Και να η διαταγή Του - όταν θέλει ένα πράγμα - Λέγει: "Γεννηθήτω" και γίνεται!

83. (Ωστε) Ανώτερος είναι Εκείνος, (ο ΑΛΛΑΧ) που στα χέρια Του βρίσκεται η κυριότητα κάθε πράγματος, και σ' Αυτόν (όλοι) θα επιστρέψετε.

**(37) Σούρα ελ-Σαφφάτ
(Οι Τάξεις - Οι Διαβαθμισμένοι)**

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνο

1. Ορκίζομαι στους αγγέλους που ταξινόμησαν τον εαυτό τους στη προσευχή

2. και που αποκρούουν (την αμαρτία), με αποκρούσεις (σφοδρές),

3. κι έτσι απαγγέλλουν το Μήνυμα (του ΑΛΛΑΧ)!

4. Βέβαια, ο Θεός σας - οπωσδήποτε - είναι ένας και Μόνος!

5. Κύριος των ουρανόων και της γης, και σ' ότι βρίσκεται ανάμεσά τους, και Κύριος κάθε σημείου της Ανατολής (του ήλιου)!

6. Έχουμε - βέβαια - στολίσει τον πιο κοντινό (με τη γη) ουρανό, με στολίδια τα λαμπρά άστρα,

7. (για ομορφιά) και για προφύλαξη από κάθε πεισματάρη αποστάτη δαίμονα,

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذْ أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٢﴾

فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّفَّاتِ صَفًّا ﴿٨٤﴾

فَالرَّجْرَجَاتِ رَجْرَجًا ﴿٨٥﴾

فَالنَّائِبَاتِ ذِكْرًا ﴿٨٦﴾

إِنَّ إِلَهَهُمُ لَوَاحِدٌ ﴿٨٧﴾

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿٨٨﴾

إِنَّا رَتَبْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا رِزْقًا لِلْكَوَاكِبِ ﴿٨٩﴾

وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ﴿٩٠﴾

8. (ώστε) να μην είναι δυνατό ν' ακούνε, τις συζητήσεις των υπέρτατων αγγέλων (στο κόσμο τους), και από κάθε μέρος θα πεταχτούν, (κτυπιούνται από όλες τις πλευρές),

9. (Μακριά), με σπρωξίματα, και βρίσκονται σε παντοτινή τιμωρία (στην έσχατη μέρα),

10. εκτός από εκείνον που άρπαξε λαθραία, και κυνηγήθηκε από μια φλογερή φωτιά διαπεραστικής λαμπρότητας.

11. Και ρώτησε τη γνώμη τους: Μήπως είναι αυτοί - πλασμένοι στερεώτερα από τα άλλα (όντα) που έχουμε πλάσει: Από μαλακό πηλό (όνο) είναι που τους δημιουργήσαμε!

12. Βέβαια, εσύ θαυμάζεις, ενώ εκείνοι ειρωνεύονται (εσένα),

13. Κι όταν προειδοποιούνται δεν δίνουν προσοχή,

14. Κι όταν βλέπουν ένα Σημείο (θαύμα) το γυρίζουν στην ειρωνεία,

15. Και λένε: "Αυτό δεν είναι, παρά φανερή μαγεία!

16. "Πώς, σαν θα πεθάνουμε και θα γίνουμε χώμα και κόκαλα, - είναι δυνατό - τότε να ξαναγεννηθούμε;

17. "Και στους προπάτορές μας (είναι δυνατό) το ίδιο (να συμβεί);

لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَدَّفُونَ
مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ﴿٨﴾

دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ﴿٩﴾

إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَائِبٌ ﴿١٠﴾

فَأَسْتَفْنِهِمْ أَهْمٌ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا
إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ﴿١١﴾

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾

وَإِذَا ذُكِرُوا لِآيَاتِنَا لَا يُذَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخَرُونَ ﴿١٤﴾

وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا أَسْحَابٌ مِّمَّنْ ﴿١٥﴾

أَيُّدَاؤُنَا وَكَانُوا آيَةً نَاعِلَمُوعُونَ ﴿١٦﴾

أَوْءَابَاؤُنَا الْأُولُونَ ﴿١٧﴾

18. Να πεις: "Ναι, και τότε -μάλιστα- θα εξευτελιστείτε".

قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَخِرُونَ ﴿١٨﴾

19. Μια και μόνο θα είναι η (αναγκαστική) φωνή και τότε να τους, που αρχίζουν και δλέπουν!

فَأِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿١٩﴾

20. Και θα πουν: "Αλίμονό μας! Να, η Ημέρα της Κρίσης!"

وَقَالُوا لَوْلَا رَبَّنَا هَذَا يَوْمَ الْدِينِ ﴿٢٠﴾

21. (Και μια φωνή θα ακουστεί): Αυτή είναι η Ημέρα της Διαλογής, (των καλών και των κακών) που την αλήθεια της την διαψεύδατε!"

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢١﴾

22. Μαζέψτε σωρό εκείνους που αδικησαν και μοιάζουν όσους τους μοιάζουν και ό,τι λάτρευαν -

أَحْتَرُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٢٢﴾

23. - αντί τον ΑΛΛΑΧ - κι οδηγείτε τους προς το Δρόμο της (αγριεμένης) Φωτιάς!

مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ﴿٢٣﴾

24. "Και σταματήστε (κρατήστε) τους, γιατί πρέπει να ερωτηθούν:

وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ ﴿٢٤﴾

25. "- Τι συμβαίνει μ' εσάς και δεν αλληλοδοθηίστε -";

مَا لَكُمْ لَا تَنْصَرُونَ ﴿٢٥﴾

26. Κι όμως εκείνη την Ημέρα θα είναι υποταγμένοι (στην απόφαση του ΑΛΛΑΧ),

بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ﴿٢٦﴾

27. και θα αλληλοκοιτάζονται και θα αλληλορωτιούνται.

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٧﴾

28. Θα πουν (οι αδύναμοι): "Εσείς ήρασαν που συνηθίζατε να μας έρχεστε

قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿٢٨﴾

από το δεξί χέρι (το χέρι της δύναμης και της εξουσίας)!"

29. Και θα πουν (οι ισχυροί): "Κι όμως εσείς ήταν που δεν είχατε Πίστη!

قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٩﴾

30. "Κι εμείς δεν είχαμε καμιά εξουσία πάνω σας. Ενώ εσείς ήσασταν ένας λαός επίμονα αποστάτης!

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِيِينَ ﴿٤٠﴾

31. "Κι επαλήθευσε ο Λόγος του Κυρίου μας πάνω μας ότι θα δοκιμάσουμε - οπωσδήποτε - (την τιμωρία).

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَٰبِقُونَ ﴿٤١﴾

32. "Σας παρασούραμε στην πλάνη, γιατί εμείς (πρώτοι) είχαμε παρασυρθεί".

فَاَعْوَيْتَكُمْ إِنَّا كُنَّا عَاوِينَ ﴿٤٢﴾

33. Την Ημέρα αυτή - οίγουρα θα μοιραστούν μαζί το μερίδιο της Τιμωρίας.

فِي أَنَّهُمْ يَوْمَ يَذِرُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٤٣﴾

34. Βέβαια - με τέτοια τιμωρία τιμωρούμε τους ένοχους.

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٤٤﴾

35. Γιατί - όταν τους λένε ότι δεν υπάρχει άλλος θεός παρά μόνο ο ΑΛΛΑΧ, εκείνοι υπερηφανεύονται (αυθαδέστατα),

إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٥﴾

36. και λένε: "Πώς θ' αφήσουμε τη λατρεία των θεοτήτων μας για (χατίρι) ενός τρελού ποιητή";

وَيَقُولُونَ إِنَّمَا لَنَا تَارِكُوَاءُ إِلَهَيْتَنَا لِسَائِرٍ يَخْتُونُ ﴿٤٦﴾

37. Κι όμως ήρθε (ο Μουχάμμεντ) με την Αλήθεια κι επικυρώνει (το Μήνυμα) των αποσταλμένων (πριν απ' αυτόν).

بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٧﴾

38. Θα δοκιμάσετε - οπωσδήποτε την επώδυνη Τιμωρία,

إِنَّكُمْ لَذَٰبِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿٤٨﴾

39. και δεν θ' ανταμειφθείτε παρά μόνο

وَمَا تَجْزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٩﴾

για εκείνα που κάνετε.

40. Εκτός από τους ειλικρινείς δούλους του ΑΛΛΑΧ.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمَخْلُوصِينَ ﴿٤٠﴾

41. Αυτοί θα έχουν μια σταθερή Συντήρηση,

أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿٤١﴾

42. Φρούτα (γλυκά) και θα είναι τιμημένοι κι αξιοπρεπείς,

فَرِحَتْ لَهُمْ وَأَهُمْ مَكْرُومُونَ ﴿٤٢﴾

43. στους Κήπους της Μακαριότητας,

فِي حَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾

44. απενίζοντας ο ένας τον άλλο πάνω στα (αξιόπρεπα) Θρονιά.

عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾

45. Ένα Κύπελλο κερνάτε σ' αυτούς από τρεχούμενη πηγή,

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿٤٥﴾

46. κάτωσπρο και εύγευστο για όσους το πίνουν,

بِضَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّرِيبِينَ ﴿٤٦﴾

47. χωρίς να προκαλεί ορμές κι ούτε θα κακομεθούν απ' αυτό.

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ﴿٤٧﴾

48. Και θα έχουν κοντά τους αγνές με μεγάλα κι όμορφα μάτια, γυναίκες και συγκρατημένα δλέμματα, (που δεν κοιτάζουν κανένα άνδρα, εκτός από τους συζύγους τους δικούς τους).

وَعِنْدَهُمْ قَصِيرَاتُ الْإِطْرَفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾

49. σαν να ήταν (λεπτεπίλεπτα) αυγά με στοργή φυλαγμένα (σαν μαργαριτάρια στα όστρακα).

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكُونٌ ﴿٤٩﴾

50. Έπειτα θα γυρίζει ο ένας στον άλλο και θα ερωτούν (συζητώντας).

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٠﴾

51. Ένας απ' αυτούς (θ' αρχίσει) τη

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿٥١﴾

συζήτηση, λέγοντας: "Είχα (στο πρώτο κόσμο) ένα στενό σύντροφο,

52. "που (μου) έλεγε: "Μήπως κι εσύ είσαι απ' αυτούς που μαρτυρούν την αλήθεια (της Ανάστασης)";

يَقُولُ أَيُّكَ لِمَنِ الْمَصْدِقِينَ ﴿٥٢﴾

53. "-Μήπως όταν πεθάνουμε και γινόμαστε χώμα και κόκαλα, είναι δυνατόν να είμαστε οφειλέτες; (να δώσουμε δηλ. λογαριασμό για ότι κάναμε)-"

أَيُّدَامِنَّاوَكُنَّا رِابَابًا وَعِظْمًا أَيُّنَا لَمَدِينُونَ ﴿٥٣﴾

54. Κι εκείνος είπε: "Μήπως θα θέλατε να δείτε (κάτω στη φωτιά);-"

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ﴿٥٤﴾

55. Κι έστρεψε το βλέμμα του (κάτω) και στη μέση της Φωτιάς.

فَأَطَاعَ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٥٥﴾

56. Είπε: "Μα τον ΑΛΛΑΧ, λίγο ακόμα έλειπε και θα χανόμουν (με τη πλάνη σου).

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لِتَزِدِيْنَ ﴿٥٦﴾

57. "Κι αν δεν υπήρχε η Χάρη του Κυρίου μου, θα ήμωνα - σίγουρα - ανάμεσα σ' αυτούς που τους έχουν φέρει (εκεί στη Φωτιά)!

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمَحْضَرِينَ ﴿٥٧﴾

58. Μήπως (η υπόθεση είναι ότι) δεν θα πεθάνουμε,

أَفَمَا تَحْنُ بِمَيِّتِينَ ﴿٥٨﴾

59. εκτός από το πρώτο μας θάνατο, και ότι δεν θα βασανιστούμε";

إِلَّا مَوْتَنَا الْأُولَى وَمَا تَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٥٩﴾

60. Βέβαια αυτή είναι η μεγαλύτερη χάρη (αμοιβή)!

إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٠﴾

61. Ας εργαστούν όλοι όσοι θέλουν να εργαστούν (ν' αγωνιστούν) για μια τέτοια όμοια χάρη.

لِيَسْلُ هَذَا فَيَعْمَلَ الْعَمِلُونَ ﴿٦١﴾

62. Είναι αυτή η καλύτερη φιλοξενία ή το Δένδρο του Ζακκούμ (στην Κόλαση);

أَذَلِكَ خَيْرٌ لَّا أَمْ شَجَرَةُ الرَّقُومِ ﴿٦٢﴾

63. Το έχουμε κάνει - στ' αλήθεια - (σαν) μια δοκιμασία για τους άδικους.

إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلْقَالِمِينَ ﴿٦٣﴾

64. Είναι ένα δένδρο που θγαίνει (που φυτρώνει) στο βάθος της φλογισμένης Κόλασης.

إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٤﴾

65. Το ανέδασμα (απ' τα κοτσάνια) μοιάζει με τα κεφάλια των άσχημων δαιμόνων.

طَلَعَهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٥﴾

66. Βέβαια τρώνε απ' αυτό, και γεμίζουν τις κοιλίες τους απ' αυτό.

فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا مَعَالِيقُونَ مِنْهَا أَبْطُونَ ﴿٦٦﴾

67. Έπειτα πάνω απ' αυτό θα έχουν για να πιουν ένα μίγμα βρασμένου (νερού).

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابًا مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٦٧﴾

68. Κι έπειτα η επιστροφή, (το τέλος) τους θα είναι στη (λαμπαδιασμένη) Φωτιά.

ثُمَّ إِنَّ مَرَجِعَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٨﴾

69. Αυτοί βρήκαν τους πατέρες τους να ζουν στην πλάνη,

إِنَّهُمْ أَفْوَاءٌ أَبَاءَهُمْ صَالِينَ ﴿٦٩﴾

70. που κι αυτοί πέρασαν (τα θήματα τους) πάνω στα χνάρια τους!

فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُرْعُونَ ﴿٧٠﴾

71. Και - πριν απ' αυτούς - οι περισσότεροι από τους πρώτους (λαούς) είχαν παραπλανηθεί.

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأُولِينَ ﴿٧١﴾

72. Στείλαμε - όμως - ανάμεσά τους (απεσταλμένους Μας) για να τους προειδοποιήσουν.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّندِرِينَ ﴿٧٢﴾

73. Κοίταξε - λοιπόν - ποιο ήταν το

فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَدِرِينَ ﴿٧٣﴾

τέλος εκείνων που είχαν προειδοποιηθεί (χωρίς να αρνηθούν τη πλάνη)

74. εκτός από τους ειλικρινείς (και πιστούς) δούλους του ΑΛΛΑΧ.

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿٧٤﴾

75. Κι ο Νώε (στις πρώτες ημέρες) μας καλούσε, κι Εμείς είμαστε οι άριστοι που εισακούαμε όσους προσεύχονται.

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٥﴾

76. Και σώσαμε αυτόν και όσους ήσαν μαζί του (την οικογένειά του) από την τρομερή συμφορά (τον κατακλυσμό).

وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٦﴾

77. Και κάναμε τους απογόνους του, να είναι οι μόνοι που απέμεναν (πάνω στη γη).

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٧﴾

78. Κι αφήσαμε σ' αυτόν - για τις άλλες γενιές που θα ακολουθήσουν (αυτόν τον έπαινο):

وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٨﴾

79. "Ειρήνη! - ας είναι - ο χαιρετισμός για τον Νώε από όλο τον κόσμο!"

سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿٧٩﴾

80. Έτσι αμείδουμε όσους αγαθοεργούν.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾

81. Γιατί ήταν ένας από τους πιστούς Μας δούλους.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾

82. Έπειτα τους υπόλοιπους (που δεν ανέβηκαν μαζί του στη Κιβωτό) είχαμε πνίξει (στον Κατακλυσμό).

ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخَرِينَ ﴿٨٢﴾

83. Βέβαια, ανάμεσα σ' αυτούς που ακολούθησαν την πορεία του ήταν κι ο Αβραάμ.

وَأَنَّ مِنْ شَيْعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٣﴾

84. Κοίταξε πως πλησίασε τον Κύριο του με καρδιά τίμια, και άδολα.

إِذْجَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾

85. Πρόσεξε τι είπε στον πατέρα του και στο λαό του: "Τι είναι αυτά που λατρεύετε;

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٥﴾

86. "Μήπως είναι ψεύτικες εφευρέσεις - οι άλλες θεότητες - που θέλετε, αντί τον ΑΛΛΑΧ;

أَفَيْكَاةَ إِلَهَةٍ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ﴿٨٦﴾

87. έπειτα τι έχετε στοχαστεί για τον Κύριο του Σύμπαντος;" (δηλ. μήπως νομίζετε ότι θα σας άφηνε χωρίς τιμωρία);

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

88. Κι έριξε μια ματιά στα άστρα (κατά το, τότε έθιμο τους σαν αστρονόμοι),

فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ﴿٨٨﴾

89. και είπε: "Είμαι πραγματικά άρρωστος"!

فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾

90. Έτσι απομακρύνθηκαν απ' αυτόν και τον εγκατέλειψαν.

فَتَوَلَّوْا عَنَّهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٠﴾

91. Τότε έστρεψε κρυφά προς τις θεότητες τους (τα είδωλα) και είπε: "Γιατί δεν τρώτε (από τις προσφορές (θυσίες) που είναι μπροστά σας);..!"

فَرَأَى إِلَاءَ الْهَٰئِمِينَ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾

92. "Τι συμβαίνει σ' εσάς, και δεν προφέρετε μια συλλαγή";

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾

93. Και προχώρησε κρυφά πάνω τους χτυλώντας (τα) με το δεξί του (χέρι).

فَرَأَعْلَيْهِمْ ضَرِبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾

94. Τότε ήρθαν σ' αυτόν με γρήγορα βήματα (όσοι τα λάτρευαν) και (τον) αντίκρυσαν.

فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ رَرُوفُونَ ﴿٩٤﴾

95. Είπε (ο Αβραάμ ατάραχα): "(Ωστε) λατρεύετε ό,τι (τα χέρια σας) σκαλίζουν;

قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ﴿٩٥﴾

96. Κι ενώ ο ΑΛΛΑΧ είναι που έπλασε εσάς κι αυτά που φτιάχνουν (τα χέρια) σας!"

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

97. Είπαν: "Κτίστε γι' αυτόν ένα κτισμένο (καμίνι) και ρίξτε τον στις φλόγες της φωτιάς!"

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ﴿٩٧﴾

98. (απέτυχαν σ' αυτό), κι εξήτησαν να του στήσουν παγίδα, αλλά τον σώσαμε και τους κάναμε να εξευτελιστούν!

فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾

99. Και είπε: "Πηγαίνω - τώρα - στον Κύριό μου (σας εγκαταλείπω)! Σίγουρα Εκείνος θα με καθοδηγήσει!

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَبِّحِينَ ﴿٩٩﴾

100. "Κυριέ μου! Χάρισέ μου ένα ενάρετο (αγόρι)!"

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾

101. Έτσι του δώσαμε το ευχάριστο νέο για ένα επιεικές αγόρι (στην αυτοθυσία και την υπομονή).

فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠١﴾

102. Έπειτα σαν έφτασε να έχει (την ηλικία) να βοηθήσει τον πατέρα του, (του) είπε: " Ω! Γιε μου! είδα στον ύπνο μου ότι σε σφάζω. Κοίταξε τώρα εσύ τι βλέπεις! (ποια είναι η άποψή σου)!" Είπε (ο γιος): "Ω! Πατέρα μου! Κάνε ό,τι σου διατάζει (ο ΑΛΛΑΧ), θα με θρεις - αν το θέλει ο ΑΛΛΑΧ - να είμαι ένας από τους υπάκουους!"

فَمَا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُ إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَأْتِي ۚ قَالَ يَأْتِيَتِ أَعْمَلُ مَا تَأْمُرُ وَسَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٢﴾

103. Αφού κι οι δυό υπόταξαν τη θέλησή τους (στον ΑΛΛΑΧ), και τον είχε τοποθετήσει ξαπλωμένο με το μέτωπό του

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٣﴾

για να τον σφάξει,

104. του φωνάξαμε: "Ω! Αβραάμ!

وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٤﴾

105. "Έχεις κιόλας επαληθεύσει το όνειρο"! Μ' αυτό τον τρόπο ανταμείβουμε τους αγαθοεργούς, (που εκτελούν τις εντολές Μας).

قَدْ صَدَقْتَ الرَّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٥﴾

106. Αυτό - βέβαια - ήταν μια φανερή δοκιμασία -

إِنَّ هَذَا لَهُوَّ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ﴿١٠٦﴾

107. Και τον απολυτρώσαμε (με άλλη) πιο σπουδαία (θυσία) σφαγή. (με ένα μεγάλο κριαρι).

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٧﴾

108. Κι αφήσαμε - για τις μελλοντικές γενιές (να λένε) γι' αυτόν (αυτό τον έπαινο):

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٠٨﴾

109. "Ειρήνη! - ας είναι - από τον ΑΛΛΑΧ, ο χαιρετισμός για τον Αβραάμ!"

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٠٩﴾

110. Μ' αυτό τον τρόπο ανταμείβουμε τους αγαθοεργούς,

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٠﴾

111. γιατί ήταν ένας από τους πιστούς Μας υπηρέτες.

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١١﴾

112. Και του αναγγείλαμε τα ευχάριστα νέα για τον Ισαάκ - έναν προφήτη - από τους Δίκαιους.

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٢﴾

113. Κι ευλογήσαμε αυτόν και τον Ισαάκ, κι από τους απογόνους τους (μερικοί) είναι ενάρετοι (πιστοί) και (μερικοί) στα φανερά αδικούν τη ψυχή τους.

وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ. مُبِينٌ ﴿١١٣﴾

114. Επίσης - βέβαια - ευεργετήσαμε (πλουσιοπάροχα) τον Μωυσή και τον Ααρών.

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

115. Και σώσαμε αυτούς και το λαό τους από τη μεγάλη συμφορά (την αδικία του Φαραώ).

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ

116. Και τους βοηθήσαμε, κι αυτοί ήταν οι νικητές (στις συμφορές τους).

وَنَصَّرْنَاهُمْ فكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

117. Και τους δώσαμε τη Βίβλο που ξεκαθαρίζει τα πράγματα.

وَأَنزَلْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُنِيرَ

118. Και τους καθοδηγήσαμε στον Ίσιο Δρόμο.

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

119. Κι αφήσαμε - για τις μελλοντικές γενιές - να λένε γι' αυτούς (αυτή την ευχή):

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرَبِ

120. Ειρήνη - ας είναι από τον ΑΛΛΑΧ - ο χαιρετισμός για τον Μωυσή και τον Ααρών!"

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

121. Έτσι βέβαια αμείδουμε τους αγαθοεργούς.

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

122. Πράγματι κι οι δύο τους ήταν από τους πιστούς Μας Δούλους.

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

123. Και ο Ηλίας ήταν επίσης από τους αποσταλμένους (Μας).

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

124. Πρόσεξε, τι είπε στο λαό του: "Τέλος πάντων, δεν θα φοδηθείτε, (τον ΑΛΛΑΧ);

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَنْتُمْ

125. Θα (επιμένετε) να επικαλείστε

أَنْدَعُونَ بَعْلًا وَتَذُرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ

(λατρεύετε) τον Βάαλ, και να εγκαταλείπετε την λατρεία του Άριστου Δημιουργού;

126. "τον ΑΛΛΑΧ, τον Κύριό σας, και τον Κύριο των πρώτων πατέρων σας;"

127. Αλλά τον διάψευσαν, και -οπωσδήποτε- θα κληθούν και θα τους φέρουν (για τιμωρία),

128. Εκτός από τους ειλικρινείς και πιστούς δούλους του ΑΛΛΑΧ.

129. Κι αφήσαμε - για τις μελλοντικές γενιές - να λένε γι' αυτόν (αυτήν την ευχή):

130. "Ειρήνη - ας είναι - από τον ΑΛΛΑΧ - ο χαιρετισμός για όσους είναι σαν τον Ηλία!"

131. Έτσι - βέβαια - αμείδουμε τους αγαθοεργούς.

132. Πράγματι, ήταν ένας από τους πιστούς Μας δούλους.

133. Ένας (άλλος) από τους αποσταλμένους (Μας) ήταν πραγματικά κι ο Λατ.

134. Κοίτα, που σώσαμε αυτόν και όλους όσους τον πίστεψαν,

135. εκτός μια άπιστη γριά που έμεινε στη τιμωρία.

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأُولَىٰ ﴿١٢٦﴾

فَكَذَّبُوهُ فَأَنذَرْتَهُمْ مَمْحُورُونَ ﴿١٢٧﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٢٨﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٩﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٣٠﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣١﴾

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾

وَإِنَّ لُوطًا لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٣﴾

إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٤﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدِيرِينَ ﴿١٣٥﴾

136. Έπειτα εξολοθρεύσαμε τους υπόλοιπους.

ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٣٦﴾

137. Και βέβαια περνάτε από (την τοποθεσία) τους και την ημέρα,

وَأَنْتُمْ لَنُكْرُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿١٣٧﴾

138. και τη νύχτα. Γιατί - λοιπόν - δεν λογικεύεστε;

وَبِالْأَيْلِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٨﴾

139. Και ο Ιωνάς ήταν, βέβαια από τους αποσταλμένους (Μας).

وَأَنَّ يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٩﴾

140. Κοίτα όταν είχε δραπετεύσει στο παραφορτωμένο καράβι,

إِذْ أَتَى إِلَى الْفُلِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٠﴾

141. Και (δέχτηκε) να πάρει μέρος (στον κλήρο) και βρέθηκε με τους καταδικασμένους (να ριχθούν στη θάλασσα),

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤١﴾

142. Και τον κατάπιε το πελώριο ψάρι και ήταν οι πράξεις του αξιοκατάκριτες.

فَأَلْقَاهُ فِي الْحُوتِ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾

143. Κι αν δεν (μετάνιωνε) και δόξαζε (τον ΑΛΛΑΧ),

فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٣﴾

144. θα παρέμενε - οπωσδήποτε - στην κοιλιά του (ψαριού) μέχρι την Ημέρα της Ανάστασης.

لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِذْ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٤﴾

145. Και τον ρίξαμε στη γυμνή παραλία, ενώ ήταν άρρωστος,

فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٤٥﴾

146. και κάναμε να φυτρώσει πάνω του ένα (φουντωμένο) δένδρο, από (το είδος) της νεροκολοκυθιάς.

وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٦﴾

147. Και τον στείλαμε (σε αποστολή) στους εκατό χιλιάδες (ανθρώπους) ή και

وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١٤٧﴾

παραπάνω.

148. Και πίστεψαν, γι' αυτό και τους επιτρέψαμε να χαίρονται (τη ζωή τους), για ορισμένο χρόνο,

فَتَأْمَنُوا فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٨﴾

149. Και τώρα ρώτησε την ιδέα τους: Μην είναι ο Κύριός σου (μόνο) που έχει τις θυγατέρες, κι εκείνοι τους γιους;

فَأَسْتَفْتِيهِمْ إِرْبَابَكَ أَلْهَمْتُكُمْ وَأَلْهَمْتُ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿١٤٩﴾

150. 'Η μήπως έχουμε πλάσει θηλυκούς αγγέλους, κι αυτοί ήταν μάρτυρες (όταν δημιουργούσαμε);

أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٥٠﴾

151. Να που λένε - από δικές τους εφευρέσεις - ότι:

أَلَا إِنَّمِهِمْ مِنْ إِفْكِهِمْ لَيَقُولُونَ ﴿١٥١﴾

152."Ο ΑΛΛΑΧ έχει (γεννήσει) παιδί;" Σίγουρα είναι ψεύτες.

وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٥٢﴾

153. Μήπως έχει προτιμήσει (ο ΑΛΛΑΧ) θυγατέρες αντί γιους;

أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتِ عَلَىٰ الْبَنِينَ ﴿١٥٣﴾

154. Τι συμβαίνει με σας; Πώς δικάζετε;

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٥٤﴾

155. Μα δεν έχετε - λοιπόν - προσέξει;

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٥﴾

156. 'Η μήπως έχετε μια φανερόη απόδειξη;

أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ﴿١٥٦﴾

157. Φέρτε - τότε - το αυθεντικό Βιβλίο, αν είστε ειλικρινείς!

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿١٥٧﴾

158. Κι έκαναν συγγενικές τις σχέσεις μεταξύ Του και μεταξύ των Πνευμάτων. Κι όμως τα Πνεύματα γνωρίζουν (πολύ καλά) ότι θα παρουσιαστούν (για λογαριασμό);

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ

إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٥٨﴾

159. Δόξα ας είναι μόνο στον ΑΛΛΑΧ!
Είναι Ανώτερος από ό,τι Του αποδίδουν.

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُوْنَ ﴿١٥٩﴾

160. (Δεν τα λένε όμως αυτά), οι
ειλικρινείς και αφοσιωμένοι Δούλοι του
ΑΛΛΑΧ.

إِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٠﴾

161. Γιατί στ' αλήθεια ούτε σεις, κι
ούτε (οι θεότητες) που λατρεύετε,

فَأَنكُرُوا مَا تَدْعُونَ ﴿١٦١﴾

162. δεν μπορείτε - όλοι σας - να
παραπλανήσετε τους δούλους Του παρά
τη θέλησή Του,

مَا تَسْتُرْ عَلَيْهِ بِنَتَيْنِ ﴿١٦٢﴾

163. Εκτός εκείνον που βαδίζει προς
την Φωτιά (της Κόλασης).

إِلَّا مَن هُوَ صَالٍ إِلَى الْحَيِّمِ ﴿١٦٣﴾

164. Κι (οι άγγελοι λένε): "Κανείς από
εμάς δεν υπάρχει, που να μην έχει την
ορισμένη θέση του,

وَمَا مِمَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٦٤﴾

165. Ή εμείς, οι ίδιοι είμαστε οι
ταξινομημένοι

وَأِنَّا لَنَحْنُ الصّٰفِرُونَ ﴿١٦٥﴾

166. Ή εμείς, οι ίδιοι είμαστε οι
δοξάζοντες, είμαστε που υμνούμε τη Δόξα
(Του)".

وَأِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ﴿١٦٦﴾

167. Κι αν εκεί είναι (οι άλλοι, οι
άπιστοι) θα έλεγαν:

وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿١٦٧﴾

168. "Αν - μονάχα- είχαμε προστά
μας ένα Μήνυμα από τους πρώτους (τους
προγόνους απόστολους μας),

لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦٨﴾

169. "Θα ήμασταν - οπωσδήποτε -
ειλικρινείς (και πιστοί) Δούλοι του
ΑΛΛΑΧ!"

لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿١٦٩﴾

170. Και τώρα (που το Κοράνι έχει φτάσει) το αρνούνται! Πολύ σύντομα όμως θα μάθουν (τη συνέπεια της άρνησής τους).

فَكْفُرُوا بِهِ عَسَافَ يَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

171. Η υπόσχεσή Μας είχε προηγηθεί κιόλας, στους Δούλους Μας που είχαν αποσταλεί (από Μας)

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَاتُنَا لِلْغَافِلِينَ ﴿١٧١﴾

172. ότι θα έχουν - δέβαια - την υποστήριξη (την νίκη)

إِنَّهُمْ هُمُ الْمُتَّصِرُونَ ﴿١٧٢﴾

173. κι ότι οι στρατιώτες μας (με τη συνδρομή μας) θα νικήσουν τους εχθρούς τους

وإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿١٧٣﴾

174. Γι' αυτό ν' απομακρυνθείς απ' αυτούς για λίγο καιρό,

فَقُولْ لَهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٤﴾

175. και να τους βλέπεις γιατί πολύ σύντομα θα δουν (τη συνέπεια της άρνησής τους)

وَأَبْصُرْهُمْ سُوفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٥﴾

176. Μήπως διάζονται για την τιμωρία Μας;

أَفَعَدَابَنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿١٧٦﴾

177. Κι όταν πέσει σ' ανοιχτό χώρο - μπροστά τους - (τότε) κακό (και ψυχρό) θα είναι το πρωινό γι' αυτούς που έχουν προειδοποιηθεί (και δεν πρόσεξαν)!

فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٧﴾

178. Ν' απομακρυνθείς απ' αυτούς για λίγο καιρό,

وَقُولْ لَهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿١٧٨﴾

179. και βλέπε γιατί πολύ σύντομα θα δουν (τη συνέπεια της άρνησής τους).

وَأَبْصُرْ سُوفَ يُبْصِرُونَ ﴿١٧٩﴾

180. Δόξα στον Κύριό σου, τον Κύριο της Τιμημένης Δύναμης! Είναι Ανώτερος απ' ό,τι (Του) αποδίδουν.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠﴾

181. Και Ειρήνη (ας συνοδεύει) τους αποστόλους!

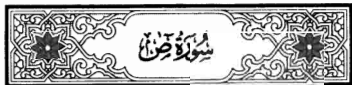
وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨١﴾

182. Και ο Ύμνος ανήκει στον ΑΛΛΑΧ τον Κύριο του Σύμπαντος Κόσμου.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٢﴾

(38) Σούρα Σαντ

Το γράμμα « Σαντ » μιας Συντετημημένης Λέξης

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ του Παντελεήμονα, και Πολυεύσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Σ. = (Σαντ) : *Ορκίζομαι στο Κοράνιο, που είναι γεμάτο από προειδοποιητικά Μηνύματα (Αυτό είναι η Αλήθεια).

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾

2. Κι όμως οι άπιστοι (κολυμπούν) μέσα στην αυτοδιάκριση και στην αποστασία.

بِالَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ﴿٢﴾

3. Πόσες (και πόσες) γενιές εξολοθρέψαμε - πριν απ' αυτούς -; Όλες τους φώναζαν (για οίκτο), ενώ δεν ήταν πολύ καιρός που είχαν σωθεί!

كَمَا هَلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَأَوْلَاتٌ
حِينَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾

4. Κι απόρησαν που ένας Προειδοποιητής έχει φτάσει σ' αυτούς, από την ίδια τη γενιά τους! Και οι άπιστοι λένε: "Αυτός είναι ένας μάγος, ψεύτης!

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ
هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿٤﴾

5. "Πώς έχει κάνει τις θεότητες (όλες) μέσα σ' ένα Θεό; Στ' αλήθεια αυτό είναι ένα παράξενο πράγμα!"

أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ مُجَابٌ ﴿٥﴾

6. Κι όσοι ήταν - ανάμεσά τους - οι αρχηγοί, αποχώρησαν, (λέγοντας): "Συνεχίσετε και κρατείστε με υπομονή,

وَأَنطَلِقُ الْمَلَائِكَةَ مِنْهُمْ أَنْ نَسْأَلُوا أُصْرَهُمْ وَعَلَى الْهَيْكَلِ
إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ﴿٦﴾